

ارزش یک کرسی در شورای امنیت چقدر است؟

بررسی موضوع

کمک خارجی و رشوه در سازمان ملل

ایلیانو کوزیمکو و اریک ورکر

برگردان: سید علی طباطبایی*

چکیده

در نظام بین الملل معاصر شورای امنیت سازمان ملل متحد وظیفه اصلی حفظ صلح و امنیت بین المللی را برعهده دارد. از ابتدای تشکیل این سازمان، عضویت در شورای مزبور یکی از اهداف دولت های عضو بوده است. مقاله حاضر مزایای ناشی از عضویت دولت ها در شورای امنیت سازمان ملل متحد را مورد بررسی قرار می دهد. بررسی رابطه بین عضویت غیردائم یک دولت در شورای امنیت با میزان اعطای کمک های خارجی، مرجع اعطای کمک ها به اعضای غیردائم شورای امنیت، نقش نهادهای امریکایی در اعطای کمک های خارجی، بررسی نقش رشوه در نوع رأی دهی اعضای غیردائم شورای امنیت از دیگر مباحث مورد بررسی در نوشتار حاضر است. نکته مورد تأکید در مقاله این است که ارائه دهندگان کمک های اضافی و رشوه به اعضای غیردائم شورای امنیت در واقع اهمیت کرسی های شورای امنیت را مورد تأیید قرار داده اند و رابطه مستقیمی بین عضویت غیردائم یک کشور در شورای امنیت و میزان دریافت کمک های اقتصادی وجود دارد.

کلید واژه ها

سازمان ملل متحد، شورای امنیت، کمک های خارجی، رشوه، صلح و امنیت بین المللی، ایالات متحده، آژانس های تخصصی، اعضای غیردائم شورای امنیت.

*. استادیار دانشکده علوم سیاسی دانشگاه آزاد تهران مرکزی

Email: tabatabaee@csr.ir

تاریخ پذیرش: ۸۷/۹/۲۳

تاریخ ارسال: ۸۷/۶/۲۴

فصلنامه راهبرد / سال هفدهم / شماره ۴۹ / زمستان ۱۳۸۷، صص ۱۹۳-۲۱۰

خلاصه کاربردی

نشان می دهد که فرآیندهای خرید و جلب آراء در شورای امنیت وجود دارد. ۷. ارائه کنندگان کمک اضافی به اعضای غیردائم شورای امنیت به واقع اهمیت کرسی های شورای امنیت را مورد تأیید قرار داده اند.

درآمد

از آغاز عمر سازمان ملل متحد در سال ۱۹۴۵، این سازمان مسائل مربوط به ایجاد صلح را به شورای امنیت واگذار کرد. به دلیل قدرت شورا در اعطاء اختیار برای مجوزهای چندجانبه و عملیات نظامی، اعضاء آن نقشی حیاتی در مهم ترین وقایع جهان در ۶۰ سال گذشته، از جنگ کره گرفته تا جنگ اخیر خلیج فارس، ایفا کرده اند. با وجود اینکه منتقدین اغلب استدلال می کنند که شورای امنیت دچار نقص در زمینه فرآیند اتخاذ تصمیم است، (بازهم) عضویت در شورا، امری مطلوب در میان دول عضو سازمان ملل باقی مانده است. مادامی که ۵ کرسی از ۱۵ کرسی شورای امنیت توسط اعضاء دائمی اشغال شده، ۱۰ کرسی باقی مانده برای دیگر کشورهای عضو سازمان ملل برای عضویت در دوره های دوساله ذخیره شده است و رقابت بر سر این کرسی های دوره ای می تواند شدید باشد. میل به سهیم شدن بیشتر در امور جهان کشورها را برای مبارزه بر سر به دست آوردن جایگاه در شورای امنیت برمی انگیزد. در هر صورت این امکان هم وجود دارد که اعضای غیردائم در طول زمانی که در شورای امنیت

۱. سازمان ملل متحد از ابتدای فعالیت خود، وظایف مربوط به حفظ صلح و امنیت بین المللی را به شورای امنیت واگذار کرد و بدین ترتیب، عضویت در شورا به عنوان امری مطلوب در میان دولت های عضو سازمان ملل متحد درآمد.

۲. عضویت در شورای امنیت باعث افزایش کمک های خارجی به اعضا شده است و میزان این کمک ها به اهمیت فعالیت های شورای امنیت بستگی دارد.

۳. پرداخت کمک ها در سالی که یک کشور به عضویت غیردائم شورای امنیت درمی آید، افزایش می یابد و در تمام طول دوره دوساله در سطح بالایی باقی می ماند و به محض اتمام دوره فوراً به سطح سابق خود بازمی گردد.

۴. پرداخت کمک ها به اعضای غیردائم شورای امنیت از سوی ایالات متحده و سازمان ملل متحد صورت می گیرد. به واقع، هنگامی که موضوعی پراهمیت در شورای امنیت مطرح می شود، کنگره (یا رئیس جمهور از طریق کنگره) می تواند کمکی به یکی از اعضاء شورای امنیت اختصاص دهد تا حمایت آن کشور را از مواضع ایالات متحده به دست آورد.

۵. سازمان ملل متحد معمولاً از طریق پنج آژانس ذیل به ارائه کمک های خود پرداخته است: برنامه جهانی غذا، برنامه توسعه سازمان ملل متحد، یونسف، کمیسیون عالی ملل متحد برای پناهندگان و برنامه کمک فنی ملل متحد.

۶. پرداخت کمک ها به اعضاء شورای امنیت

حضور دارند، به دنبال به دست آوردن منافع خود باشند. به طور مثال، اعضای غیردائم می‌توانند در دوره دوساله عضویت خود به دلیل افزایش اهمیت دیپلماتیکشان با آراء خود برای خواسته‌های مالی یا سیاسی معامله کنند. در واقع طبق گزارش منتشر شده توسط ایالات متحده، «وعده پاداش‌های کلان» به اعضای غیردائم شورا در مقابل حمایت آنها در طول تهاجم سال ۲۰۰۳ به عراق وجود داشته است. در حالی که به نظر می‌رسد شورای امنیت موضوع رشوه و معامله را بر سر آراء، یک وضعیت طبیعی قلمداد می‌کند، اقتصاددانان نیز تاحدزیادی این مسئله رابطه میان عضویت در شورای امنیت و دریافت کمک‌های خارجی را نادیده گرفته‌اند.

اینکه ممکن است ارتباطی میان عضویت در شورای امنیت و کمک‌های خارجی وجود داشته باشد، یک موضوع بسیار جدی است. براساس ماده ۲۴ منشور سازمان ملل، کشورهای عضو «مسئولیت اصلی حفظ صلح و امنیت بین‌المللی را به شورای امنیت واگذار کردند و هم‌رأی هستند که شورای امنیت وظایفی را که تحت این مسئولیت انجام می‌دهد، از جانب خود کشورهاست». از زمانی که شورای امنیت عهده‌دار عمل به جای تمامی اعضاء سازمان ملل گردیده است، از اعضاء شورا انتظار می‌رود که حامی خیر جهانی و نه به دنبال کسب منافع در جهت پر کردن خزانه‌های خود باشند.

در این مقاله رابطه میان کمک‌های خارجی به اعضاء دوره‌ای شورای امنیت با خرید و فروش

رأی مورد بررسی قرار می‌گیرد. حداقل به سه دلیل این اعتقاد وجود دارد که رابطه‌ای میان کمک‌های خارجی و عضویت شورا وجود دارد. اول آنکه براساس آنچه در بالا به آن اشاره شد، ممکن است اعضاء شورای امنیت آراء خود را در مقابل پول معامله کنند. دلیل دوم که دلیل کمتری نسبت به مورد اول دارد، امکان دارد عضویت در شورای امنیت، یک کشور را قادر بسازد نیازهای خود را در معرض توجه جامعه جهانی قرار دهد. اگر نیازهای اقتصادی ملل در حال توسعه، زمانی که به عنوان عضو دوره‌ای در شورا خدمت می‌کنند برجستگی بیشتری پیدا کند، پس میزان مساعدت و عضویت در شورای امنیت قطعاً می‌تواند حتی در غیاب تجارت رأی به هم وابسته باشد. سوم اینکه، وابستگی میان عضویت در شورای امنیت و کمک‌ها می‌تواند توسط یک متغیر از قلم افتاده به پیش برود: سازگار شدن بیشتر یک کشور با جامعه جهانی می‌تواند احتمال عضویت در شورای امنیت و نیز وصول کمک‌های سالیانه را افزایش دهد. آزمون وجود رابطه میان عضویت در شورا و کسب کمک‌های خارجی و تفاوت‌های میان این سه فرضیه، کانون اصلی توجه در پژوهش تجربی این نوشتار است.

با استفاده از جدول آماری کشورها، تأثیر مثبت عضویت در شورای امنیت بر دریافت کمک‌های خارجی را درمی‌یابیم. به طور میانگین، اعضای غیردائم شورا، پس از عضویت در شورای امنیت از افزایش ۵۹ درصدی در

سازمان ملل بهره می‌برند، یک کمک باآورده را تجربه می‌کنند.

ما همچنین سیاست‌های تصویب کمک‌ها را در دیوان سالاری سازمان ملل متحد می‌آزماییم. در حالی که دسترسی اعضای شورای امنیت به اطلاعات برجسته سیاسی افزایش می‌یابد، دسترسی به آژانس‌های سازمان ملل که کمک‌های (مربوط به) توسعه اقتصادی را پرداخت می‌کنند، وجود ندارد. بنابراین، رابطه میان عضویت در شورا و دریافت کمک احتمالاً دلالت بر این دارد که اعضای شورا خواهان معامله آراء خود در مقابل کسب خواسته‌هایشان هستند: آنها منافع یک کشور دیگر را در شورای امنیت، در مقابل کمک‌های (مربوط به) توسعه اقتصادی از طرف یک آژانس سازمان ملل که کشور دیگر در آن نفوذ دارد، به پیش می‌برند. کمک‌های مربوط به توسعه اقتصادی سازمان ملل در آژانس‌های آن تقسیم می‌گردد. به عنوان مثال، دیدگاه‌های یونیسف، آژانسی که مدت مدیدی توسط ایالات متحده راهبری می‌شد، بر درفرآیندهای شورای امنیت مؤثر است. از این رو، نتایج به دست آمده بر این مسئله دلالت دارد که ایالات متحده برای نفوذ در اعضای چرخشی شورا، هم از طریق پرداخت کمک‌های خارجی مستقیم و هم به واسطه تخصیص کمک‌ها از کانال آژانس‌هایی که در آنها نفوذ دارد، اقدام می‌کند.

نتایج این تحقیق با تحقیقات تجربی قبلی که وجود یک متغیر سیاسی را در تخصیص

کمک‌های ایالات متحده و ۸ درصدی در کمک‌های سازمان ملل بهره می‌برند. نتایج به دست آمده از این پژوهش، فرضیه ارتشاء را نسبت به دو فرضیه جایگزین مذکور در بالا، تقویت می‌کند. اولاً دریافتیم که کمک به اعضای شورای امنیت در طول سال‌های مهم دیپلماتیک به میزان قابل توجهی بیشتر است، یعنی سال‌هایی که در آن سازمان ملل پوشش رسانه‌ای بسیار بالایی را پذیرا می‌شود، یا در آن وقایع بزرگ بین‌المللی رخ می‌دهد. بررسی نوسان موجود در این زمینه، یک موضوع مستقل است. واقعیت موجود این است که برخی کشورها در طول سال‌های نسبتاً آرامی در شورای امنیت خدمت می‌کنند در حالی که بقیه با خوش‌شانسی در سال‌هایی خدمت می‌کنند که مذاکرات کلیدی در حال انجام است و رأی آنها ارزش بیشتری می‌یابد. ثانیاً پرداخت کمک‌ها در سالی که کشوری برای شورای امنیت انتخاب می‌شود به یکباره افزایش می‌یابد، و در تمام طول دوره دوساله، در سطح بالایی باقی می‌ماند و به محض اتمام دوره فوراً به سطح سابق خود بازمی‌گردد. به همین نحو، بازگشت سریع به سطح اولیه کمک‌ها پس از اینکه یک کشور دوره عضویت خود را به پایان رساند، به این مسئله دلالت دارد که کمک‌ها معلول یک هشپاری نوظهور نسبت به نیازهای آن کشور نبوده است. در عوض، شیوه ناپیوسته و غیرمداوم کمک‌ها دلالت بر این دارد که کشورهای عضو شورای امنیت تنها در دوره‌ای که از افزایش نفوذ و قدرتشان در

کمک‌های خارجی به اثبات رسانده‌اند، سازگار است. «آلسینا و دالر» (۲۰۰۰) متغیرهای سیاسی و

استراتژیکی را یافته‌اند که سهم بزرگی را از گردش کمک‌های خارجی تبیین می‌کند. «میرنیک، گروگر و پو» مدعی بودند که مباحث امنیتی برای تخصیص کمک‌های ایالات متحده در طول جنگ سرد اهمیت بیشتری داشته است و اینکه توسعه دموکراسی، از زمان بلوغش، به مثابه یک عامل تعیین‌کننده برای کمک‌ها مطرح بوده است. تحقیقات قبلی در مورد ارتباط میان کمک‌های خارجی و رفتار رأی‌دهی در مجمع عمومی سازمان ملل، نتایج مختلط و درهمی را به دست داده‌اند و برای شناخت مسیر رابطه علت و معلولی در این زمینه کار زیادی انجام نشده است.

نتایج ما، به دو مبحث بحث‌انگیز رایج در میان عده کثیری از مخاطبان وابسته است. اول، یک بحث قدیمی در مورد کارایی کمک‌های خارجی است، بحثی که با فشارهای اخیر به گروه G8 برای افزایش ۵۰ میلیارد دلاری کمک‌های خارجی، دوباره مطرح گردیده است. همان‌طور که نتایج به دست آمده به ما نشان می‌دهد، تمایلات و منافع استراتژیک، فشاری مضاعف بر اتخاذ تصمیم برای ارائه کمک‌های خارجی وارد می‌سازد. این نتایج به یک توضیح محتمل برای تاریخچه مایوس‌کننده کمک‌های صورت گرفته در قبل اشاره دارد: هنگامی که کشورهای اعطاکننده از کمک‌ها، استفاده استراتژیک می‌کنند و با زیرکی، کمک‌ها را برای

ارسال آماده می‌کنند، دیگر مسائل بشردوستانه برای آنها اولویت ندارد.

دوم اینکه نوشتار ما به بحث پیرامون اصلاحات در سازمان ملل کمک می‌کند. افتضاح طرح نفت در برابر غذا و امتناع شورای امنیت برای صدور اجازه برای تهاجم سال ۲۰۰۳ به عراق، از طرف منتقدین، برای اثبات قابلیت فساد و نامناسب بودن ساختار سازمان مورد بهره‌برداری قرار گرفت. به علاوه، درخواست‌های زیادی برای ایجاد تغییرات اساسی در ساختار شورای امنیت مطرح گردید. نتایج تحقیق ما بر نیاز بالقوه به یک مجموعه اصلاحات دلالت دارد؛ به عنوان مثال در این راستا دور ساختن اعضای غیردائم از نفوذ مالی قدرت‌های بزرگ می‌تواند راهگشا باشد.

ادامه تحقیق به شرح زیر سازماندهی شده است. در قسمت دوم مقاله حاضر، ادبیات مربوط به کمیته‌های کنگره ایالات متحده را بررسی می‌کنیم، و توجه خود را به این امر معطوف می‌کنیم که به علت ماهیت ناپیوسته عضویت در شورای امنیت، موقعیت سازمان ملل از نظر اقتصادسنجی شرایط شفاف‌تری برای آزمون این فرضیه است که عضویت در کمیته‌های کنگره منافع محسوس‌تری به ارمغان می‌آورد. در قسمت سوم، به بررسی داده‌ها و استراتژی‌های تجربی می‌پردازیم. در قسمت چهارم نتایج بر تأثیر عضویت در شورای امنیت بر دریافت کمک‌های اعطایی خارجی، به ویژه کمک‌های ایالات متحده و سازمان ملل را مورد

بررسی قرار می‌دهیم و در قسمت پنجم نیز نتایج ارائه می‌گردد.

۱. اقتصاد سیاسی شورای امنیت سازمان ملل متحد

۱-۱. ساختار شورای امنیت

شورای امنیت سازمان ملل متحد تنها نهاد سازمان ملل است که مسئول حفظ صلح و امنیت می‌باشد. بین تمامی نهادهای سازمان ملل، شورای امنیت تنها نهادی است که قدرت اتخاذ تصمیم را برای متعهد کردن تمامی ملل عضو سازمان ملل، و تاحدی هم ملل غیرعضو دارد. از جمله توانایی‌های شورای امنیت عبارت است از درخواست ضمانت اجرایی، اعمال اقدامات نظامی و پیشنهاد درخصوص تعیین دبیرکل سازمان ملل.

شورا از ۵ عضو دائم (چین، فرانسه، روسیه، انگلستان و ایالات متحده) و نیز ۱۰ عضو غیردائم تشکیل شده است. ۹ رأیی که برای تصویب لازم است برای رد یک قطعنامه هم مورد نیاز است. (که شامل هم‌رأیی ۵ عضو دائم شورا در امور ماهوی است) و هریک از ۵ عضو دائم، قدرت و تو کردن یک قطعنامه را دارند. (ماده ۲۷ منشور سازمان ملل).

وارد شدن به شورای امنیت به هیچ‌وجه تصادفی نمی‌باشد. عضو شورای امنیت ابتدا باید توسط کمیته‌های پارلمانی منطقه مربوطه نامزد شود و سپس از جانب دوسوم کل آراء مجمع عمومی برگزیده شود. هر سال ۵ عضو غیردائم

وارد شورا و ۵ عضو از شورا خارج می‌شوند؛ که اعضاء خارج شده قابلیت انتخاب مجدد را، بلافاصله در دوره بعد ندارند (ماده ۲۳ بند ۲). انتخابات تقریباً ۳ ماه قبل از شروع هر دوره در اول ژانویه، برگزار می‌شود، هرچند ممکن است کشورها کاندیداتوری خود را پیشاپیش اعلام کرده باشند. ۵ عضو از ۱۰ عضو غیردائم به طور نمونه از آفریقا و آسیا، یک عضو از اروپای شرقی، دو عضو از امریکای لاتین و حوزه کارائیب و دو عضو از اروپای غربی، کانادا، استرالیا و نیوزیلند می‌باشند. براساس منشور سازمان ملل، مجمع عمومی موظف است «سهم خود را بابت حق عضویت اعضاء سازمان ملل برای حمایت از صلح و امنیت بین‌المللی و مقاصد دیگر سازمان بپردازد» (ماده ۲۳ بند ۱). در عمل، این مسئله بر این دلالت دارد که قدرت‌های منطقه‌ای مانند ژاپن و برزیل تمایل بیشتری به خدمت کردن مکرر در شورای امنیت دارند، تا قدرت‌های با نفوذ کمتر مانند لائوس یا پاراگوئه. هرکدام از انجمن‌های پارلمانی منطقه‌ای می‌تواند دستورالعمل خود را برای تعیین اینکه کدام کشور (یا کشورها) نامزد شوند، داشته باشد. اما در نهایت بازهم کشوری انتخاب می‌شود که بتواند موافقت دوسوم مجمع عمومی را به دست آورد.

رقابت بسیار شدیدی بر سر کرسی‌های غیردائم شورا، بین کشورهایی که برای انتخاب شدن در شورا مبارزه انتخاباتی بسیار پرهزینه‌ای را درپیش گرفته‌اند، وجود دارد. مشاهده

مبارزات انتخاباتی نشان دهنده این نکته است که این کشورها در طول خدمت خود (در شورای امنیت) انتظار یک پاداش ویژه را دارند.

در هر حال، علل مختلفی برای این گمان که کشورها مادامی که در شورا حضور دارند، به صورت سیستماتیک، کمک بیشتری دریافت می کنند، وجود دارد. اولاً کشورهایی که برای خدمت در شورا به مبارزه انتخاباتی می پردازند ممکن است خواهان منافع غیرمالی، مانند دستیابی به اطلاعات یا وارد شدن به امور بین المللی باشند. به علاوه رئیس شورا - عنوانی که بین اعضا در چرخش است - در مورد دستور جلسه ها و دستور رأی گیری برای تصحیح موارد، اختیاراتی دارد. ثانیاً اگر سیاست «چماق به جای هویج» برای نفوذ در رأی اعضای غیردائم مورد استفاده قرار بگیرد، در نتیجه ممکن است خدمت کردن کشورها در شورا ناراحت کننده باشد چرا که اگر آن طور که به آنها گفته شده، رأی ندهند کمک های خارجیشان از بین می رود. در عالم واقع، کشور یمن زمانی که از رأی دادن به نفع مجوز توسل به زور علیه عراق در سال ۱۹۹۱ سر باز زد، از کمک های ایالات متحده محروم شد. ثانیاً این مسئله نشان دهنده این است از آنجا که اعضای غیردائم از حق وتو برخوردار نیستند، ممکن است اصلاً ارزش تطمیع را هم نداشته باشند. «اونیل» شاخصی را - که درصد کل قدرت یک عضو که وابسته به رأی آن است، اندازه گیری می کند - برای شورای امنیت به کار برد. وی دریافت در حالی که هریک از ۱۰ عضو

غیردائم کمتر از ۰/۲ درصد قدرت دارند، هریک از ۵ عضو دائم دارای ۱۹/۶ درصد قدرت هستند. در نهایت مقاله انتقادی اونیل با وجود اینکه یک تفسیر صریح واقع گرا از سازمان های بین المللی است، استدلال کرده است که شورای امنیت صرفاً توازن قوا را در نظام بین المللی منعکس می کند و هیچ اثر مستقلی بر امور جهان ندارد.

۲-۱. عضویت کمیته ها و غنائم سیاسی

رابطه بالقوه میان عضویت در شورای امنیت و کمک های خارجی در نوشتار حاضر در موازات تحقیقاتی صورت می گیرد که میان عضویت در کمیته های کنگره ایالات متحده و هزینه های صورت گرفته در مناطق ایالات متحده در حال انجام است. ادبیات وسیعی در علوم سیاسی به این مسئله اشاره دارد که نمایندگان عضو کمیته ها و کمیته های فرعی قدرتمند توانایی بردن گوشت (مزایا) را به مناطق انتخابی خود دارند و در نتیجه شانس انتخاب مجدد را پیدا می کنند. در میان کارهای کلاسیک در این زمینه، «فرجان»^۱ دریافت که اعضای کمیته های عام المنفعه نسبت به افراد غیرعضو، طرح های جدید بیشتری برای حوزه های انتخابیه خود دریافت می کنند، و این تأثیر حتی برای اعضای زیرمجموعه کمیته های تخصیص بودجه و کرسی های کمیته ها قوی تر است. تأثیر عضویت کمیته ها همچنین برای انجام هزینه های نظامی

1. Ferejohn

در ایالت ها و مناطقی که نمایندگان آنها عضویت در کمیته های نظامی را دارند، دیده شده است. از آنجا که قانون گذار می تواند منافع حوزه انتخابیه اش را از خدمت کردن در کمیته ها به دست آورد، چنین برمی آید که رقابت بر سر خدمت کردن در کمیته های پرمفعت بیشتر می باشد. در واقع، مسئله مورد بحث همین است. «گراسکلوس وستوارت»^۲ آرازش ترین کمیته ها را ارزیابی کردند و دریافتند که کمیته های «تخصیص بودجه» در مجلس نمایندگان و کمیته های مالی و تخصیص بودجه در مجلس سنا، پرطرفدارترین کمیته ها هستند.

به طور شگفت آوری، تحقیقاتی که مسائل مشابهی را در عرصه بین المللی مطرح کند وجود ندارد. شورای امنیت سازمان ملل برجسته ترین کمیته بین المللی جهان است. برخلاف کمیته هایی که وظیفه تخصیص بودجه را برعهده دارند، شورای امنیت مستقیماً وجهی را توزیع نمی کند. از این رو، اگر کشورها وجوه اضافه ای از سازمان ملل دریافت کرده اند، می تواند به واسطه همکاری متقابل قلمداد گردد. اگر کشورهای اعطاکننده، کمک های دوجانبه ای توزیع می کردند، این مسئله ممکن است به منظور کسب حمایت برای شکل دادن یک پیروزی یا بلوکه کردن ائتلاف ها باشد. هر دو این تحقیقات توسط محققان کنگره، مدل سازی شده و مهم بودن بخش هایی از فعالیت های قانون گذاری را نشان می دهد. باین حال، پیدا کردن شواهدی برای نفوذ کمیته ها از طریق کانال های

غیرمستقیم (ائتلاف و تجارت رأی) می بایست سخت تر از کانال های مستقیم باشد.

ویژگی های مختلف شورای امنیت، مزایایی در ارزیابی رابطه میان عضویت و منافع مالی عرضه می کند. برخلاف اعضاء کنگره، اعضاء شورای امنیت نمی توانند در دوره های متوالی خدمت کنند. بنابراین، گرچه ورود به شورای امنیت مسئله مستقلى نیست، اما خروج از آن این چنین است. به علاوه، چون خدمت کردن در شورا واقعه نسبتاً نادری است، می توانیم تغییرات حاصل شده در کمک ها را که در مراحل انتخابات و خدمت کردن در شورای امنیت مشابه به نظر می آید، برای تعیین جهت رابطه علت - معلولی مورد استفاده قرار دهیم. مسلماً برای حکومت ها، تنظیم کمک هایشان در کوتاه ترین زمان به طوری که کشورهای دیگر را تحت تأثیر قرار دهد، امکان پذیر است. دولت ایالات متحده وجوهی دارد که می تواند به صلاح دید حکومت هزینه شود (حتی اگر بخش بزرگی از آن برای توسعه موارد خاصی مانند سلامت کودکان از قبل مشخص شده باشد). به علاوه کنگره می تواند در پیشنهاد سالانه خود تصریح کند کشورهای معینی حداقل کمک ها را دریافت کنند و این میزان هم می بایست در طول ۳۰ روز پس از تصویب توزیع شود.

مشخصه دیگر شورای امنیت که برای این تحقیق مفید است، این است که ارزش خدمت

2. Graseclose and Stewart

کردن در شورا از سالی به سال دیگر در حال نوسان است. نقش شورای امنیت در سال‌های مهم جامعه بین‌المللی، برجسته‌تر بوده است. به عنوان مثال، دوره پیش از حمله ایالات متحده به عراق از دوره تصمیم‌گیری در مورد صحرای غربی و میانمار مهم‌تر می‌باشد. ارزش رأی در شورا، همراه با اهمیت شورای امنیت در امور جهان در نوسان است. اگرچه گرایش یک کشور به خدمت کردن در شورا به هیچ وجه تصادفی و اتفاقی نیست، وقایع جهان در دوره تصدی آن، تا حد زیادی محصول شانس و اقبال است. ما از این ناپیوستگی‌ها - مدت خدمت و اهمیت شورا در امور بین‌الملل - برای اندازه‌گیری ارزش خدمت یک عضو غیردائم در شورای امنیت سازمان ملل بهره خواهیم برد.

۲. آمار و اطلاعات

ما دو جدول آماری را برای آزمودن فرضیات خود طرح‌ریزی کردیم. در هر دو حالت، تجزیه و تحلیل خود را به کشورهای در حال توسعه - که از طرف بانک جهانی در سال ۲۰۰۳ به عنوان کشورهای با درآمد بالا طبقه‌بندی نشده‌اند - تخصیص داده‌ایم: کشورهایی که عضو سازمان ملل هستند اما عضو دائم شورا نیستند. (البته چین را مستثنی کردیم). مجموعه آماری اول، اطلاعات مربوط به کمک‌های خارجی ایالات متحده بین سال‌های ۱۹۴۶ تا ۲۰۰۱ را دربردارد که از «کتاب سبز»، مجموعه اطلاعات درباره وام‌ها و امتیازات خارجی ایالات متحده که به وسیله

«آژانس توسعه بین‌المللی ایالات متحده»^۳ تألیف شده، برداشت شده است. با استفاده از کتاب سبز، ما دو متغیر «کل وام‌ها و کمک‌های بلاعوض اقتصادی» و «کل وام‌ها و کمک‌های بلاعوض نظامی» را جمع کردیم، و با تبدیل دلارهای در جریان به دلارهای ثابت، از شاخص قیمت کالاها و مصرفی شهری برای منعکس کردن ارزش کمک‌هایی که ایالات متحده توزیع می‌کند، بهره بردیم. فقط ارزش‌های مثبت اعطاء کمک‌ها گزارش شده است؛ (اما) ما موارد گزارش نشده‌ای را مطرح می‌کنیم که ارزش مثبت دارند. در جدول کشور - سال، بیش از سه چهارم کشورها، کمک‌های اقتصادی، و نزدیک به نیمی از این کشورها کمک‌های نظامی دریافت کرده‌اند.

در این مجموعه اطلاعات، دوبازبینی مقدماتی سیاسی انجام می‌دهیم. اول، نمایاندن آثار خارجی فعالیت‌های سیاسی، که بارخ دادن یک جنگ با کشته‌شدن حداقل ۱۰۰۰ نفر در کشور دریافت‌کننده کمک‌ها، به دست می‌آیند؛ این اطلاعات از قسمت پژوهش‌های صلح و مناقشه در «دانشگاه آپسالا»^۴ و «بنیاد پژوهشی صلح اوسلو»^۵ به دست آمده است. کمتر از یک دهم نمونه‌های جدول کشور - سال با چنین مناقشاتی مشخص شده‌اند. بازبینی دوم، نوسانات ایدئولوژیک یک کشور را نشان می‌دهد. امتیاز

3. United States Agency of International

Development (USAID)

4. Uppsala University

5. Oslo Peace Foundation

جدول ۱- داده‌ها، میانگین‌ها و واریانس‌ها

داده‌ها: ۱۹۴۶-۲۰۰۱			
متغیر	مشاهدات آماری	میانگین	انحراف معیار
عضو شورای امنیت	۵۴۲۵	۰/۰۶	۰/۲۴
مقالات نیویورک تایمز	۵۴۲۵	۴۱۶/۵۰	۲۵۱/۷۶
سال وقوع جنگ	۵۱۵۶	۰/۰۹	۰/۲۸
نمره ۲ حکومت	۴۹۰۲	-۱/۹۳	۶/۶۲
تولید ناخالص داخلی سرانه، به دلار ۱۹۹۶	۳۸۲۴	۷/۷۸	۰/۸۰
کمک و وام ایالات متحده، به دلار ۱۹۹۶	۵۴۲۵	۱۲/۳۵	۶/۳۳
کمک و وام ایالات متحده، به دلار ۱۹۹۶	۵۴۲۵	۲۶/۴۵	۱۲۷/۱۹

داده‌ها: ۱۹۶۰-۲۰۰۱			
متغیر	مشاهدات آماری	میانگین	انحراف معیار
عضو شورای امنیت	۴۰۴۱	۰/۰۶	۰/۲۴
مقالات نیویورک تایمز	۴۰۴۱	۳۷۴/۰۹	۱۷۹/۱۹
سال وقوع جنگ	۳۷۷۴	۰/۰۸	۰/۲۷
نمره ۲ حکومت	۳۵۸۳	-۱/۲۲	۶/۸۴
تولید ناخالص داخلی سرانه، به دلار ۱۹۹۵	۳۹۴۳	۶/۸۲	۱/۰۸
کمک توسعه ای خالص ملل متحد، به دلار ۱۹۹۵	۴۰۴۱	۱۵/۱۸	۳/۴۲
کمک توسعه ای خالص ملل متحد، به دلار ۱۹۹۵	۴۰۴۱	۱۳/۸۶	۲۵/۴۴
کمک توسعه ای خالص برنامه جهانی غذا، دلار ۱۹۹۵	۴۰۴۱	۳/۷۹	۱۱/۳۲
کمک توسعه ای خالص برنامه توسعه ملل متحد، ۱۹۹۵	۴۰۴۱	۳/۰۳	۴/۳۳
کمک توسعه ای خالص یونیسف، ۱۹۹۵	۴۰۴۱	۱/۹۸	۵/۰۷
کمک توسعه ای کمیسیون عالی پناهندگان، ۱۹۹۵	۴۰۴۱	۲/۰۱	۷/۷۰
کمک توسعه ای کمک تعرفه ای سازمان ملل، ۱۹۹۵	۴۰۴۱	۰/۸۶	۱/۰۷

۱۰ نشان دهنده یک دموکراسی کامل و امتیاز ۱۰- می‌دهد یک کشور بیشتر استبدادی است تا نشان دهنده استبداد کامل است. امتیاز میانه در مجموعه اطلاعات ما ۷۹۳- است که نشان

مورد همه کشورهای قابل دسترسی نیست. متأسفانه چند متغیر بازبینی دیگر به سال ۱۹۴۶ بازمی‌گردند. بررسی اقتصادی، گزارش سرانه تولید ناخالص ملی، از جدول جهانی پنسیلوانیا استخراج شده که از سال ۱۹۵۰ برای زیرمجموعه‌ای از کشورها آغاز شده است.

مجموعه اطلاعاتی دوم، روند کمک‌های رسمی در جهت توسعه^۶ از طرف سازمان ملل را که توسط سازمان همکاری‌های اقتصادی و توسعه از سال ۱۹۶۰ جمع‌آوری شده، دربردارد. برای ایجاد متغیر موردنظر خود، اطلاعات تمامی آژانس‌های سازمان ملل جمع‌آوری شده و با استفاده از سهم تولید ناخالص ملی واقعی کشورهای دریافت‌کننده (کمک) و تولید ناخالص ملی اسمی، میزان کمک‌ها به دلارهای ثابت ارزیابی گردید. بیش از ۹۶ درصد کشورهای الگوی کشور - سال، کمک‌های سازمان ملل را دریافت کرده‌اند. خوشبختانه، متغیرهای مطالعه اقتصادی بهتری از سال ۱۹۶۰ به بعد در دسترس است. در این پژوهش بررسی‌های سیاسی صورت گرفته و از شاخص توسعه جهانی جدول سرانه واقعی تولید ناخالص ملی استفاده گردید.

۳. برآورد ارزش یک کرسی

۱-۳. کمک خارجی ایالات متحده

جدول ۲ با استفاده از عنصر کمک خارجی ایالات متحده به عنوان متغیر وابسته، نتایج برآوردها در مورد معادلات (۱)، (۲) و (۳) را نشان

می‌دهد. ستون یک نشان می‌دهد که کمک‌ها تنها در مورد عضو بدلی شورای امنیت وضعیت قهقرایی داشته است. همان‌گونه که انتظار می‌رفت، ضریب به گونه‌ای غیرقابل باور، بالاست و نه تنها کمک مربوط به جلب رأی بلکه گزینش ایالات متحده از بین اعضاء شورای امنیت برای ارسال کمک را دربرمی‌گیرد. ستون ۲ به کشور و سال‌های عضویت کشور و همچنین به روندهای منطقه‌ای توجه دارد؛ نتایج حاصل نشان می‌دهد که عضویت در شورا با نقطه لگاریتمی ۴۷ مرتبط است و به عبارت دیگر، ۵۹ درصد افزایش در کمک ایالات متحده را نشان می‌دهد. ستون ۳ و ۴ به اهمیت تصمیمات شورا در سال‌های مختلف اشاره دارد.

همان‌گونه که اشاره شد ما سال‌ها را براساس مقالاتی از روزنامه نیویورک تایمز که حاوی عبارات «سازمان ملل متحد» و «شورای امنیت» بوده‌اند، به سه گروه مساوی تقسیم کرده‌ایم. ستون ۳ نشان می‌دهد وقتی اشاره به شورای امنیت در اخبار در کمترین میزان خود بوده است، اعضاء شورا کمک اضافه‌ای از ایالات متحده دریافت نکرده‌اند. در سال‌هایی که میزان اشاره به شورای امنیت در مطبوعات و رسانه‌ها از وضعیت متوسطی برخوردار بوده است، کمک ایالات متحده به اعضاء شورا افزایش نشان می‌دهد اما این افزایش خیلی چشمگیر نیست. در سال‌هایی که شورای امنیت در کانون

6. Official Development Assistance (ODA)

جدول ۲- کمک اقتصادی و نظامی ایالات متحده، ۲۰۰۱-۱۹۴۶

متغیر وابسته (کمک و وام ایالات متحده، به دلار ۱۹۹۶)						
۶	۵	۴	۳	۲	۱	
				۰/۴۶۶ ***[۰/۲۳۹]	۱/۵۲۷ ***[۰/۳۷۹]	عضو شورای امنیت
	۰/۳۳۷ [۰/۴۲۳]	۰/۰۳ [۰/۴۰۷]	-۰/۰۸۶ [۰/۴۳۶]			مسائل غیرمهم در شورای امنیت
	۰/۴۷۸ *[۰/۲۵۶]	۰/۴۷۴ [۰/۲۹۴]	۰/۴۳۲ [۰/۲۸۲]			مسائل نسبتاً مهم در شورای امنیت
	۰/۷۴۱ *[۰/۳۹۷]	۰/۹۹۳ **[۰/۴۵۵]	۰/۹۹ **[۰/۴۴۰]			مسائل مهم در شورای امنیت
-۰/۰۵۱ [۰/۶۲۴]	-۰/۰۵۸ [۰/۶۲۴]	۰/۰۰۷ [۰/۵۳۵]				سال وقوع جنگ
-۰/۰۰۹ [۰/۸۸۸]	-۰/۹۹۳ [۰/۸۸۷]					تولید ناخالص داخلی سرانه (به دلار ۱۹۹۶)
-۰/۰۴۵ [۰/۲۰۴]						یک سال پیش از انتخاب در شورای امنیت
۰/۴۲ [۰/۲۱۳]						سال انتخاب در شورای امنیت
۰/۴۴ [۰/۳۲۱]						نخستین سال خدمت در شورای امنیت
۰/۷۱۵ ***[۰/۲۶۰]						دومین سال خدمت در شورای امنیت
۰/۲۰۲ [۰/۳۶۳]						نخستین سال پس از خاتمه عضویت در شورای امنیت
۰/۱۵ [۰/۳۳۱]						دومین سال پس از خاتمه عضویت در شورای امنیت
بلی	بلی	بلی	بلی	بلی	بلی	اثرات ثابت کشور در سال

در ستون ۶، متغیر زمان، رویداد مربوط به دوره رفتار و دوره کنترل جایگزین متغیر دیگر شده است. ضریب دوره رفتار ۰/۵۴۸ و ضریب دوره کنترل ۰/۰۴۸ است. آزمون برابری این دو ضریب را می توان در سطح ۰/۰۱ رد کرد.
* شاخص ۱۰٪ ** شاخص ۵٪ *** شاخص ۱٪

توجهات بوده است، کمک ایالات متحده به
اعضاء شورای امنیت به شدت افزایش یافته و از
اهمیت برخوردار شده است. برآوردها نشان
می‌دهد که کشورها تقریباً شاهد ۱۷۰ درصد رشد
در دریافت کمک از ایالات متحده بوده‌اند.
ستون چهارم نشان می‌دهد کنترل‌های سیاسی،
تغییری در نتایج ایجاد نمی‌کند. در ستون پنجم،
عامل سرانه تولید ناخالص داخلی باعث ۷۴
کاهش در میزان نمونه می‌شود. اگرچه این مسئله
باعث کاهش میزان ضریب در سال‌هایی می‌شود
که شورای امنیت در کانون توجهات قرار دارد،
اما بازهم به لحاظ میزان ضریب، بالاباقی می‌ماند.
ما همچنین رهیافتی متفاوت نسبت به تعیین
اثر عضویت در شورای امنیت آزمون می‌کنیم:

بررسی نوسانات در کمک ایالات متحده قبل و
بعد از دوره دو ساله عضویت هر کشور.
برآوردهای مورد اشاره در ستون ششم حاکی از
آن است که میزان کمک در یک سال پیش از
انتخاب کشور در شورای امنیت، آن‌چنان بالاتر
از خط مبنای کمک‌ها نبوده است. سالی که کشور
به عضویت شورای امنیت انتخاب می‌شود و دو
سال عضویت رسمی کشور در شورای امنیت
شاهد بالاترین میزان کمک است. در دو سال
پس از اتمام عضویت کشور در شورای امنیت،
کمک به سطوح پیش از عضویت در شورای
امنیت باز می‌گردد. علاوه بر این، تفاوت‌ها بین
«دوره رفتار» (سال انتخاب و دو سال خدمت در
شورا) و «دوره کنترل» (سه سال قبل و بعد از
دوره رفتار) به لحاظ پرداخت کمک، بسیار مهم

است (جزئیات مربوط به این برآورد و آزمون
فرضیه را می‌توان در یادداشت‌های جدول ۲
یافت). بدین ترتیب، الگوی کمک طی زمان
نشان می‌دهد که افزایش در کمک‌های ایالات
متحده به شدت به انتخاب و عضویت کشور در
شورای امنیت وابسته است.

سپس بررسی می‌کنیم به چه میزان می‌توان
از نتایج ستون ۴ برای ارزیابی اهمیت دیپلماتیک
یک سال بهره گرفت. اگر ما اهمیت یک سال را با
توجه به وقایع مهم در شورای امنیت و دیپلماسی
بین‌المللی بازتعریف کنیم، آنگاه سال‌های ذیل
به عنوان سال‌های مهم مطرح خواهند شد؛ سال
۱۹۴۶ (نخستین سال فعالیت سازمان ملل متحد)،
سال ۱۹۵۰ (جنگ کره)، سال ۱۹۵۶ (بحران
سوئز)، سال ۱۹۶۰ (استفاده از هواپیمایی
جاسوسی U2، کنگو)، سال ۱۹۶۲ (بحران
موشکی کوبا)، ۱۹۶۷ و ۱۹۷۳ (جنگ‌های اعراب
- اسرائیل)، ۱۹۸۲ (جزایر فالکلند، لبنان)، ۱۹۹۱
(جنگ اول خلیج فارس) و ۱۹۹۹ (کوزوو).
همچنین می‌توان سال پراهمیت را بدین صورت
تعریف کرد که در آن سال مناقشه نظامی بین
دولتی با حضور بیش از سه دولت و مرگ هزار
نفر آغاز شود.

۴. نتایج مرتبط با سازمان ملل متحد

جدول ۳ نتایجی مشابه جدول ۲ ارائه می‌کند اما
متغیر وابسته در جدول ۳ عبارت است از کل
کمک‌های سازمان ملل متحد در زمینه توسعه.
ضرایب منفعت در جدول ۳ از الگوی مشابه

جدول ۳- کمک سازمان ملل متحد، ۲۰۰۱-۱۹۶۰

۵	۴	۳	۲	۱	
			۰/۰۷۵ [۰/۰۸۸]	۰/۸۵۹ ***[۰/۲۷۷]	عضو شورای امنیت
	۰/۰۱۱ [۰/۰۸۵]	-۰/۱۰۸ [۰/۰۸۸]			سال غیر مهم شورای امنیت
	[-۰/۰۷۴] [۰/۱۷۰]	-۰/۰۶۳ [۰/۱۷۹]			سال نسبتاً مهم شورای امنیت
	۰/۰۴۴ **[۰/۱۶۹]	۰/۴۲۲ **[۰/۱۶۴]			سال مهم شورای امنیت
-۰/۵۷۸ **[۰/۲۲۲]	-۰/۵۷۹ **[۰/۲۲۲]				سال وقوع جنگ
۰/۰۰۷ [۰/۰۱۵]	۰/۰۰۷ [۰/۰۱۵]				نمره ۲ حکومت
-۱/۰۱۱ ***[۰/۲۸۰]	-۱/۰۰۵ ***[۰/۲۷۷]				تولید ناخالص داخلی سرانه دلار ۱۹۹۵
-۰/۰۰۳ [۰/۱۲۸]					یک سال پیش از انتخاب در شورای امنیت
۰/۰۶۴ [۰/۱۳۸]					سال انتخاب در شورای امنیت
۰/۰۹۹ [۰/۱۳۹]					نخستین سال خدمت در شورای امنیت
۰/۱۷ *[۰/۰۸۷]					دومین سال خدمت در شورای امنیت
۰/۱۲ [۰/۰۷۶]					نخستین سال پس از خاتمه عضویت در شورای امنیت
۰/۰۴۳ [۰/۰۸۷]					دومین سال پس از خاتمه عضویت در شورای امنیت
بلی	بلی	بلی	بلی	نه	اثرات ثابت کشور در سال

در ستون ۵، متغیر زمان - رویداد مربوط به دوره کنترل و دوره رفتار جایگزین متغیر دیگر شده است. ضریب دوره رفتار، ۰/۱۲۶ و ضریب دوره کنترل ۰/۰۱۵ می باشد. آزمون برابری این دو ضریب را می توان در سطح ۰/۱۱ رد کرد. سیر کاهش کمک ایالات متحده در دوره های رفتار و کنترل در حدود یک سال عقب تر از سیر کاهش کمک سازمان ملل متحد است و این مسئله نمایانگر تفاوتها در تعریف ایالات متحده و سازمان ملل متحد از کمک است.

* شاخص ۱۰٪ ** شاخص ۵٪ *** شاخص ۱٪

جدول ۲ پیروی می‌کند اما به لحاظ جهانی، میزان کمتری دارد. صرف خدمت در شورای امنیت اثر مثبت چندانی بر کمک‌های ملل متحد ندارد اما خدمت در شورای امنیت در طی سال‌های مهم باعث افزایش ۵۳ درصدی کمک‌های ملل متحد می‌شود.

زمان بندی و جدول زمانی کمک‌های سازمان ملل متحد از زمان بندی کمک‌های ایالات متحده متفاوت است. کمک سازمان ملل متحد در سال انتخاب یک کشور به عضویت در شورا افزایش جدی نشان نمی‌دهد و تا دو سال پس از خاتمه عضویت در شورا، کمک‌ها به خط مبنای آن بر نمی‌گردد.

به مانند کمک‌های ایالات متحده، بین کمک‌های سازمان ملل متحد در «دوره رفتار» و «دوره کنترل» تفاوت وجود دارد و جزئیات آن را می‌توان در یادداشت‌های جدول ۳ مشاهده کرد. نکته مهم اینکه، کمک‌های سازمان ملل و ایالات متحده در یک سال پیش از انتخاب کشور به عضویت در شورا، هیچ افزایشی نشان نمی‌دهد. همین کمک‌ها در سال دوم عضویت کشور در شورای امنیت، شاهد افزایش جدی است. طی دو سال پس از خروج کشور از شورای امنیت، سطح کمک‌ها به سطح پیش از عضویت کشور در شورای امنیت بازمی‌گردد. این مسئله که ضرایب منفعت برای کاهش کمک‌های سازمان ملل متحد کوچک‌تر است، معنای ذیل را دارد: ایالات متحده می‌تواند کمک‌های خارجی خود را با توجه به منافع

استراتژیکش توزیع کند و این کار را بدون حمایت رسمی دیگر کشورها انجام دهد، اما سازمان ملل متحد برای توزیع کمک‌های خود نیازمند همکاری بوروکرات‌هایی از کشورهای مختلف است.

بیشترین تغییر در کمک‌ها در دومین سال عضویت کشور در شورای امنیت دیده می‌شود. بازگشت کمک‌های سازمان ملل متحد به میزان خط مبنای با سرعت آهسته تری صورت می‌گیرد؛ در هر حال کمک‌های ایالات متحده و سازمان ملل متحد طی دو سال پس از خاتمه عضویت کشور در شورای امنیت به سطح کمک‌های پیش از عضویت کشور در شورا بازمی‌گردد.

۵. عناصر کمک‌های سازمان ملل متحد

به لحاظ مفهومی به سادگی می‌توان سازوکاری عملی برای نتایج کمک‌های ایالات متحده در نظر گرفت. هنگامی که موضوعی پراهمیت در شورای امنیت مطرح می‌شود، کنگره (یا رئیس‌جمهور از طریق کنگره) می‌تواند کمکی به یکی از اعضاء شورای امنیت اختصاص دهد تا حمایت آن کشور را از موضع ایالات متحده به دست آورد.

تعیین سازوکار ارتباط بین عضویت در شورای امنیت و کمک سازمان ملل متحد به کشورهای عضو شورا، کار ساده‌ای نیست. شورای امنیت به طور مستقیم کمیته‌های توزیع کننده کمک سازمان ملل متحد را کنترل نمی‌کند. هر کدام از این کمیته‌ها دارای

جدول ۴- کمک آژانس های ملل متحده، ۲۰۰۱-۱۹۶۰

متغیر مستقل (کمک توسعه ای خالص، به دلار ۱۹۹۵)					
آنتا	کمیسر عالی پناهندگان	یونیسف -۰/۱۵۵	برنامه توسعه ملل متحد	برنامه جهانی غذا	
سال غیرمهم شورای امنیت	۰/۱۰۵ [۰/۴۹۹]	[۰/۴۳۴] ۰/۳۰۷	-۰/۱۰۷ [۰/۱۷۶]	-۰/۵۲۵ [۰/۴۵۴]	۰/۰۳۷ [۰/۰۸۰]
سال نسبتاً مهم شورای امنیت	۴۳۲ [۰/۵۴۷]	[۰/۲۴۲] ۰/۴۸۸	-۰/۲۸۷ [۰/۲۳۵]	۰/۳۱۳ [۰/۵۰۲]	-۰/۰۲۳ [۰/۰۷۸]
سال مهم شورای امنیت	۰/۲۷۸ [۰/۴۱۸]	**[۰/۲۴۰] -۰/۴۸۸	۰/۲۲۷ [۰/۲۱۶]	-۰/۲۰۲ [۰/۵۱۱]	۰/۱۳۶ [۰/۱۱۵]
سال وقوع جنگ	-۰/۷۰۱ [۰/۶۶۱]	[۰/۴۲۲] ۰/۰۲۶	-۰/۸۵۳ **[۰/۳۹۷]	-۰/۵۷۹ [۰/۶۰۵]	-۰/۶۴۹ *[۰/۳۶۲]
نمره ۲ حکومت	۰/۰۲۱ [۰/۰۴۱]	[۰/۰۲۵] -۱/۲۴۷	۰/۰۱۹ [۰/۰۱۸]	۰/۰۴۱ [۰/۰۳۱]	-۰/۱۰۳ [۰/۰۱۲]
تولید ناخالص داخلی سرانه دلار ۱۹۹۵	-۰/۸۸۳ [۰/۵۸۴]	***[۰/۴۵۶] بلی	۰/۷۱۲ *[۰/۳۹۲]	-۲/۰۲۵ ***[۰/۶۴۱]	۰/۵۲۷ **[۰/۲۵۵]
اثرات ثابت سال و کشور	بلی	بلی	بلی	بلی	بلی

اشتباه استاندارد در مورد هر کشور در قلاب ها آورده شده است.
* شاخص ۱۰٪ ** شاخص ۵٪ *** شاخص ۱٪

بوروکراسی و رهبری خاص خود است و ظاهراً شورای امنیت افزایش می یابد؛ البته این در مستقل از شورای امنیت است. البته، مسائل سیاسی در واقعیت بر فرآیندهای اختصاص کمک تأثیرگذار است. به عنوان مثال، احتمال زدوبندهای سیاسی همیشه وجود دارد. یک کشور غیرعضو در شورا می تواند معامله ذیل را به یک عضو شورای امنیت پیشنهاد کند: مسئله موردنظر کشور غیرعضو در صحن شورای امنیت مطرح شود و در عوض به عنوان مثال، کمک های برنامه جهانی غذا به کشور عضو

وضعیتی است که کشور غیرعضو در شورای امنیت، بر برنامه جهانی غذا نفوذ داشته باشد. فرضیه دیگر رقیب این است که تعداد معدودی از اعضای سازمان ملل متحد دارای قدرت پشت پرده هستند و بودجه سازمان ملل متحد به طور مؤثر توسط قدرت های بزرگ کنترل می شود.

به منظور بررسی جعبه سیاه توزیع کمک های سازمان ملل متحد در زمینه توسعه، ما متغیر

کمک سازمان ملل متحد را به عناصر آن تجزیه می‌کنیم. پنج آژانس سازمان ملل متحد که بیشترین کمک‌ها را توزیع می‌کنند، عبارتند از: برنامه جهانی غذا،^۷ برنامه توسعه سازمان ملل متحد،^۸ یونیسف، کمیسر عالی ملل متحد برای پناهندگان^۹ و برنامه کمک فنی سازمان ملل متحد. قابل توجه است که از بین آژانس‌های فوق، ایالات متحده به طور تاریخی بیشترین نفوذ را بر یونیسف داشته است. تمام مدیران اجرایی یونیسف از سال ۱۹۴۷ به بعد آمریکایی بوده‌اند و برخی سیاست‌گذاری‌های یونیسف با مشاوره با وزارت امور خارجه ایالات متحده صورت گرفته است. میزان حمایت ایالات متحده از یونیسف هنگامی مشخص شد که جسی هلمز^{۱۰} رئیس وقت کمیته روابط خارجی سنا در سال ۱۹۹۵ پیشنهاد کرد که ایالات متحده کمک مالی خود را به سازمان ملل متحد به استثناء یونیسف قطع کند و یا به شدت کاهش دهد. رهبری ایالات متحده در برنامه توسعه ملل متحد نیز از اهمیت برخوردار است. تا سال ۲۰۰۰، آمریکایی‌ها بر این آژانس ریاست داشتند. در سال ۲۰۰۰، «مارک مالوچ برون»^{۱۱} از انگلستان به ریاست برنامه توسعه ملل متحد برگزیده شد. ایالات متحده بیشترین میزان کمک به برنامه توسعه ملل متحد را ارائه کرده است البته کمک‌های ایالات متحده به یونیسف به مراتب بیشتر بوده است.

این نتایج چه معنایی در مورد سیاست توزیع کمک‌های ایالات متحده به همراه دارند؟ با توجه به اینکه اثر عضویت در شورای امنیت به یونیسف و برنامه توسعه ملل متحد محدود است، بدین ترتیب، به نظر نمی‌رسد بازیگران کوچک نیز در مبادله نفوذ برای کمک نقش داشته باشند. البته تحلیل مشروح‌تر از رهبری آژانس‌ها و الگوهای رأی‌گیری ممکن است ظرایف بیشتری را در مورد زدویندهای سیاسی برملا کند. برخی از کمک‌های مالی به آژانس‌های ملل متحد به صورت کمک‌های داوطلبانه ارائه شده

7. World Food Programme (WFP)

8. United Nations Development Programme (UNDP)

9. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR)

10. Jesse Helms

11. Mark Malloch Brown

جدول ۴ نتایج مرتبط با کمک‌های پنج آژانس فوق را به اعضای شورای امنیت نشان می‌دهد و جزئیات مدنظر ما را کنترل می‌کند (ستون ۴ از

است، بنابراین یافته‌های تحقیق حاضر را نمی‌توان شاهد و مدرک سوءاستفاده ایالات متحده از رهبری خود بر آژانس‌ها دانست و اینکه ایالات متحده از کمک‌های مالی دیگر کمک‌کنندگان در جهت منافع ملی ایالات متحده استفاده کرده است.

فرجام

ما نشان دادیم که اعضای غیردائم شورای امنیت ملل متحد کمک‌های خارجی اضافی از ایالات متحده و سازمان ملل متحد دریافت می‌کنند و میزان این کمک‌ها در سال‌هایی که شورای امنیت در کانون توجهات قرار می‌گیرد، بیشتر است. نتایج تحقیق حاضر نشان می‌دهد که صرف عضویت در شورای امنیت باعث افزایش کمک‌ها می‌شود. به طور میانگین، کشورهای در حال توسعه عضو شورای امنیت می‌توانند انتظار ۱۶ میلیون دلار کمک از ایالات متحده و یک میلیون دلار از سازمان ملل متحد داشته باشند. در سال‌های مهم، میزان کمک ایالات متحده به پنج میلیون دلار و کمک سازمان ملل متحد به هشت میلیون دلار افزایش می‌یابد. در نهایت، نتایج مرتبط با سازمان ملل متحد می‌توانند شواهدی بر استفاده از نفوذ ایالات متحده باشند: یونیسف که به طور تاریخی تحت کنترل ایالات متحده بوده است، باعث افزایش کمک‌های سازمان ملل متحد شده است.

به لحاظ آرمانی، مطالعه نحوه خرید و جلب رأی در سازمان ملل متحد، توانایی کمک شورای

امنیت برای تأثیرگذاری بر رأی‌گیری را آزمون می‌کند. انجام این کار به دو دلیل مشکل است. نخست، ما نمی‌توانیم وضعیت خلاف واقعیت را مشاهده کنیم؛ چگونه کشورها در فقدان فعالیت‌های جلب رأی، به رأی‌گیری می‌پردازند؟ دوم، رأی‌ها خودشان استراتژیک هستند. تعیین‌کنندگان دستورالعمل شورای امنیت، پیش از ارائه قطعنامه برای رأی‌گیری، از ترجیحات هریک از اعضا آگاه هستند.

شاید به همین دلیل، بیشتر قطعنامه‌های شورای امنیت به اتفاق آراء تصویب می‌شوند و قطعنامه‌های ناکام بسیار نادرند - به یاد آورید که قطعنامه سال ۲۰۰۳ در مورد تهاجم به عراق در نهایت به رأی‌گیری گذاشته شد. به دلیل همین مشکلات، ما معتقدیم که ارائه کمک‌ها، شیوه‌ای ارزشمند برای نشان دادن حضور فرآیندهای جلب و خرید رأی در شورای امنیت است. تعیین‌کنندگان دستورالعمل در شورای امنیت با ارائه کمک اضافی به اعضای غیردائم شورای امنیت به ویژه در سال‌هایی که رأی‌های شورا از اهمیت برخوردار است، به طور غیرمستقیم اعتقاد خود را به اهمیت شورای امنیت در مسائل جهانی نشان داده‌اند.

منبع

نوشتار حاضر برگردان مقاله زیر است:

Ilyanu Kuziemko, Eric Werker, "How Much is a Seat in the Security Council Worth? Foreign Aid and Bribery at United Nations," **Journal of Political Economy**, Dec. 2006.